

РЕШЕНИЕ

№ 76

гр. Габрово, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО, СЪСТАВ II, в публично заседание на седми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Веселина Топалова

Членове: Полина Пенкова
Славена Койчева

при участието на секретаря Веселина Й. Венкова
като разгледа докладваното от Полина Пенкова Въззивно гражданско дело № 20224200500104 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по въззивна жалба на Д. Р. М., подадена чрез адв.П. срещу постановеното решение по гр.д.№1113/2021г. на РС-Габрово.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното решение. Твърди се, че от събраните доказателства е безспорно установено, че на 10.03.2021г. , връщайки се от Спешна помощ, М. М., пред двама свидетели ,е предал банковата си карта на съпругата си и ѝ съобщил ПИН-кода , с ясно изразена пред тримата воля тези пари да са за нея и че иска да ги изтегли. Мотив за даряване на парите са били грижите дотогава. Същият не е заявявал, че подарява влога си или картата си, макар и тогава волята му ще е била същата – парите по сметката да станат лична собственост на съпругата му. Приемането на дарението от съпругата е в същия момент, когато е взела картата и е казала „добре“. На следващия ден двамата били поставени под карантина , поради което физически ответницата не е могла да изтегли парите от сметката . Това е единствената причина. Ако в същия ден е била използвала картата и изтеглила парите, това също ще е в изпълнение на волята на дарителя. Предавайки ѝ банковата карта, съпругът ѝ е осигурил на ответницата възможността за лесно опериране и достъп до сметката ,по която били парите, които подарил. Волята на ответницата също била ясна – тя благодарила и взела картата.

Претендира се за отмяна на обжалваното решение и да се отхвърли изцяло предявеният иск , ведно със законните последици.

В депозирания от ищците писмен отговор , чрез пълномощника адв.Н., въззивната

жалба е оспорена като неоснователна.

Въззивният съд, като взе предвид събраните по делото доказателства и наведените от страните доводи, прие за установено следното:

С обжалваното решение Габровски районен съд частично е уважил предявените иски по чл.59 ЗЗД като е осъдил ответницата Д. Р. М. да заплати на ищцата Е.М.М.. сумата от 3348.80 лева / три хиляди триста четиридесет и осем лева и осемдесет стотинки/, ведно със законната лихва, считано от 25.06.2021г. да окончателното изплащане и да заплати на ищеца Д. М. М. сумата от 3348.80 лева / три хиляди триста четиридесет и осем лева и осемдесет стотинки/, ведно със законната лихва, считано от 25.06.2021г. да окончателното изплащане и е отхвърлил предявения от всеки от ищите иск в останалата част - за сумата над 3348.80 лева до пълния предявен размер от 3 785.22 лева, като неоснователен и недоказан. Първоинстанционният съд е приел за неоснователно и недоказано твърдението на ответницата, че изтеглената сума от 10 046.39 лева. ѝ е дарена от общия наследодател, като изложените затова мотиви са, че договорът за дарение на движими вещи, в това число пари, е реален и транслативен - ефектът му настъпва с предаването на дарената вещ. Дебитната карта е платежен инструмент, с който се извършват разплащания от банкова сметка, собственост на държателя на картата. Предаването на банковата карта и ПИН – кода ѝ на трето лице, не прави това лице титуляр на банковата сметка, от която се оперира с дебитната карта, нито собственик на паричната сума, съхранявана от банката по тази сметка.

С въззивната жалба изцяло е обжалвано решението на първоинстанционния съд. При частичното уважаване и отхвърляне от първоинстанционния съд на предявените срещу ответницата иски по чл.59 ЗЗД, в частта, с която двата иска са отхвърлени - всеки за сумата над сумата от 3348,80лв. до пълния размер от 3785,22лв., липсва правен интерес за обжалване на решението от ответницата, с оглед на което въззивната жалба в тази част следва да се остави без разглеждане.

Постановеното от първоинстанционния съд решение в неговата осъдителна част, с която всеки от исковите по чл.59 ЗЗД е уважен за сумата от 3348,80лв., е валидно и допустимо.

Безспорно установено по делото е, че страните са законни наследници на М. Д. М., починал на 24.03.2021г. Приживе наследодателят е бил титуляр на банкова сметка с IBAN: ** в „Банка ДСК“ ЕАД. Към 27.04.2021г., когато тримата наследници са закрили сметката на наследодателя си, наличността в нея е била 2252.08 лева. За периода от 24.03.2021г. до 27.04.2021г. наличността е намаляла със сумата от 10 046,39лв. в резултат на извършени тегления от тази банкова сметка, съгласно отразеното в представеното към исковата молба извлечение на л.9-л.10 от първоинстанционното дело. От доказателствата по делото се установява, че тегленията са извършени след смъртта на наследодателя, от сина на ответницата-св.Ю., на когото ответницата предала дебитната карта, чиито ПИН – код ѝ е бил съобщен приживе от съпруга ѝ.

От събраните по делото доказателства не се установява сумата общо от 10046,39лв. от банковата сметка на наследодателя на страните М. М. , да е била дарена на ответницата с извършен приживе от наследодателя М. дарствен акт на 10.03.2021г.

Самата ответница не твърди дарението да е извършено чрез реалното предаване на конкретна парична сума, нито чрез писмен договор в изискуемата по чл.225,ал.2 ЗЗД форма. Заявените в писмения отговор обстоятелства и поддържани във въззивната жалба , са за осъществен дарствен акт чрез предаване на ответницата на дебитната карта и съобщаване на ПИН кода от титуляра М. М. на 10.03.2021г. ,с изрично изразена от него воля пред двама свидетели,че тези пари са нейни и да ги изтегли, с мотив за даряването полаганите дотогава грижи.Така твърдените обстоятелства, за които свидетелстват и водените от ответницата свидетели в първоинстанционното производство - св.Ю. и св.К., не доказват валидно извършено дарение на 10.03.2021г. приживе от наследодатЕ.М.М.. в полза на ответницата на парична сума от банковата му сметка,на която е бил титуляр .

За да е осъществена хипотезата, при която дарението е извършено от дарителя чрез оправомощаване на дарения сам да извърши акта на облагодетелстване / на която се позовава ответницата при наведените твърдения за начина на осъществяване на дарствения акт на 10.03.2021г./ следва да има извършено за това упълномощаване от дарителя на надарения - в случая сам да изтегли паричната сума от банковата сметка на дарителя ,която сума е предмет на договора за дарение .Това упълномощаване от титуляра на банковата сметка следва да бъде извършено в изискуемата от закона форма - писмена с нотариално удостоверяване на подписа съгласно чл.423 ТЗ, респ. указаният начин на упълномощаване в чл.5,ал.2,т.2 от Наредба № 3 на БНБ от 18 април 2018 г. за условията и реда за откриване на платежни сметки, за изпълнение на платежни операции и за използване на платежни инструменти. В случая нито се твърди,нито се доказва от събраните по делото доказателства такова упълномощаване да е извършено на 10.03.2021г. от титуляра на банковата сметка М. Д. М. в полза на ответницата ,предвид на което не е доказано и извършване на дарение в нейна полза чрез предоставяне от дарителя на надарената на представителна власт последната сам да извърши акта на облагодетелстване чрез изтегляне на дарената сума от банковата му сметка в „Банка ДСК“ ЕАД. Предаването на дебитната карта и съобщаването на ПИН кода не съставлява такова упълномощаване при визираното в чл.423 ТЗ, респ. чл.5,ал.2,т.2 от Наредба № 3 на БНБ от 18 април 2018 г. за условията и реда за откриване на платежни сметки, за изпълнение на платежни операции и за използване на платежни инструменти .В случая е несъстоятелно и твърдението,че приживе на наследодателя ответницата не е могла да реализира правата си като надарена поради поставянето ѝ под карантина, тъй като при същите обстоятелства съгласно заявеното от ответницата в писмения отговор и показанията на св.Ю. , след смъртта на съпруга ѝ , тя е предала дебитната карта и ПИН кода на св.Ю. за извършване на тегления на суми от банковата сметка на наследодатЕ.М.М...

На основание изложеното твърденията на ответницата, че изтеглената след смъртта на наследодатЕ.М.М.. сума от банковата му сметка,на която е бил титуляр , ѝ е била

дарена приживе от наследодателя на 10.03.2021г. ,са неоснователни и недоказани. Съгласно създадените наследствени правоотношения между страните по делото и общия им наследодател М. Д. М. , от тази сума ,всеки от тях притежава по 1/3.

По изложените съображения първоинстанционното решение в обжалваната му осъдителна част,с която двата иска по чл.59 ЗЗД са уважени ,всеки за сумата от 3348,80лв. ,следва да бъде потвърдено,като на основание чл.272 ГПК препраща към мотивите.

Предивд изхода на спора, на всеки от ответниците по въззивната жалба / ищци в първоинстанционното производство/ следва на основание чл.78 ГПК да се присъдят направените за въззивното производство разноски - на всеки сумата от 150лв .заплатено адвокатско възнаграждение.

На основание изложеното,въззивният съд

РЕШИ:

ОСТАЯВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивната жалба на Д. Р. М.,ЕГН***** ,подадена чрез адв.П.,със съдебен адрес: гр.Габрово,ул.“***”№1,офис 9, в частта й срещу решение №390 от 03.12.2021г. по гр.д.№1113/2021г. на РС-Габрово в неговата отхвърлителна част , с която всеки от искове по чл.59 ЗЗД,,предявен от ищцата Е.М.М.. и от ищеца Д. М. М.,е отхвърлен за сумата над 3348,80лв. до пълния размер от 3785,22лв. - поради липсата на правен интерес от обжалването му в тази част от ответницата .

ПОТВЪРЖДАВА РЕШЕНИЕ №390 от 03.12.2021г. по гр.д.№1113/2021г. на РС-Габрово в останалата обжалвана част ,с която са уважени предявените искове по чл.59 ЗЗД от Е.М.М.. и от Д. М. М. срещу ответницата Д.Р. М. , всеки от тях за сумата от 3348.80 лева / три хиляди триста четиридесет и осем лева и осемдесет стотинки/, ведно със законната лихва, считано от 25.06.2021г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Д. Р. М. , ЕГН ***** , от гр. Габрово, бул. „***” № 27 да заплати на Е.М.М., ЕГН ***** , от гр. Габрово, ул.“***” №3, със съдебен адрес: гр. Габрово ,ул.“***” № 1, Бизнес център – ОББ,ет.4,стая 417 – адвокат Р.Н., сумата от 150лв. - разноски за въззивното производство.

ОСЪЖДА Д. Р. М. , ЕГН ***** , от гр. Габрово, бул. „***” № 27 да заплати на Д. М. М., ЕГН***** , от гр. Севлиево, ул.“***” №6, със съдебен адрес: гр. Габрово ,ул.“***” № 1, Бизнес център – ОББ,ет.4,стая 417 – адвокат Р.Н., сумата от 150лв. - разноски за въззивното производство.

Решението в частта,с която е оставена без разглеждане въззивната жалба в частта й срещу отхвърлителната част на първоинстанционното решение по предявените искове по чл.59 ЗЗД , подлежи на обжалване пред Апелативен съд - Велико Търново в едноседмичен срок от връчването му.

В останалата част , с която е потвърдено първоинстанционното решение в

неговата осъдителна част, решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____